

med simpel Arrest i den længst tilladte Tid, skal en strengere Straffeart anvendes og der ved de langvartige, for Krigsmagten skadelige Arreststraffe noget formindskes.

Til § 18.

Bestemmelserne i denne § om „staaende Arrest“ ere overensstemmende med det i Rigsdagens Samling 1868—69 forelagte Lovforslag om samme Gjenstand, saaledes som dette blev vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling. Naar Krumslutningsstraffen og Legemsstraffen afflaffes, vil det af Hensyn til Mandstugtens Overhølbelse og med den korte Uddannelsesetid være nødvendigt at indføre en anden Straf, der er kortvarig og virksom, uden at have de med de nævnte andre Straffe forbundne Ulemper. Det vil uden et saadant Straffemiddel under mange Forhold, navnlig i Felten eller under afværende Cantonnement, blive saagodtsom umuligt at anvende nogen særlig Straf.

Til § 19.

At eensom Arrest iøvrigt er Bagtarrest, er sagt for at antyde, at § 15 bliver anvendt paa den.

Til § 20.

Mørk Arrest og Fængsel paa Band og Brød anvendes for Tiden ikke paa unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar, men Følgen heraf har været, at man undertiden overensstemmende med Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 8 har maatte dømme saadanne Personer til Forbedringshumsarbejde for Forbrydelser, som ældre Personer kunde have affonet med en militair Straf. For at forhindre dette ere de Bestemmelser optagne, som findes om unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar i denne § og i § 25, og disse ere overensstemmende med en Betænkning af det Kongelige Sundhedscollegium af 23de Octbr. 1847.

Til § 21.

Mørk Arrest paa en saadan indskrænket Kost, som her nævnes, er indført ved Parolbef. af 17de Octbr. 1836. Denne Arrest og Fængsel paa Band og Brød har for Tiden

den Virkning, at det, som Lønningen udgjør mere, end den tilladte Underholdning koster, forbrydes; men det er anseet rigtigst, at dette bortfalder, hvilket vil blive en Følge af § 31 i Forbindelse med, at ingen særlig Bestemmelse herom findes.

Til § 22.

Selv 1 Dags Fængsel paa Band og Brød anvendes undertiden uden Dom.

Til § 24.

Strengt Fængsel paa Band og Brød er ligeledes indført ved Parolbef. af 17de October 1836, idet denne afflaffede Epidbrodsstraffen.

Til § 26.

At Underofficerer ikke maae dømmes til strengt Fængsel paa Band og Brød, med mindre de tillige degraderes, er bestemt ved Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 10. Der kunde vel være nogen Anledning til at give en lignende Bestemmelse om alt Fængsel paa Band og Brød med Hensyn til de høiere Underofficersklasser, men man har udeladt dette, da man frygtede for, at Bestemmelsen kunde blive dem til Skade, idet de i enkelte Tilfælde kunde udsættes for at degraderes, hvor de ellers kunde have undgaaet denne Straf. Iøvrigt er det Praxis — og denne Praxis vil uden Tvivl vedblive — ikke at anvende Fængsel paa Band og Brød paa de høiere Underofficerer.

Bestemmelsen om Personer over 60 Aar er tagen af Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 8 og gjør et saadant Valg overflødig, som tilstaaes i den almindelige Straffelovs § 23.

Til §§ 27—30.

Disse §§ ere i det Væsentlige overensstemmende med Resol. af 14de Decbr. 1792, jfr. Resc. af 23de Septbr. 1806, dog er den nugældende mildeste Grad af Fæstningsarrest, der meget sjelden anvendes og er overflødig, udeladt, og det er tilføjet, at streng Fæstningsarrest ogsaa er anvendelig paa Officerer, som straffes med Embeds Forbrydelse, da disse, naar de tillige have forskyldt en